ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 19.02.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

14

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 10. decembra 1973

o Dohovore o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutia o vyživovacej povinnosti k deťom

Dňa 15. apríla 1958 bol v Haagu dojednaný Dohovor o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutia o vyživovacej povinnosti k deťom.

Listina o prístupe Československej socialistickej republiky k Dohovoru bola uložená 24. septembra 1970 na holandskom Ministerstve zahraničných vecí, u depozitára Dohovoru.

V zmysle ustanovení svojho článku 17 nadobudol Dohovor platnosť medzi Československou socialistickou republikou a uvedenými štátmi:

Belgicko 29. decembra 1970

Francúzsko 10. februára 1971

Švajčiarsko 13. apríla 1971

Nemecká spolková republika 6. mája 1971

Taliansko 5. júna 1972

Rakúsko 4. júla 1972

Švédsko 2. októbra 1972

Fínsko 16. októbra 1972

Nórsko 11. októbra 1972

Dánsko 29. novembra 1972

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHOVOR o uznaní a vykonateľnosti rozhodnutia o vyživovacej povinnosti k deťom

Signatárne štáty tohto Dohovoru vedené snahou o prijatie spoločných ustanovení upravujúcich uznanie a vykonateľnosť rozhodnutia o vyživovacej povinnosti k deťom sa rozhodli uzavrieť na tento účel Dohovor a dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

Článok 1

Účelom tohto Dohovoru je zabezpečiť vo vzťahoch medzi zmluvnými štátmi vzájomné uznanie a výkon rozhodnutia o žalobách medzinárodnej alebo vnútroštátnej povahy, ktorých predmetom je nárok manželského, nemanželského alebo osvojeného dieťaťa na výživné, pokiaľ toto dieťa neuzavrelo manželstvo a nedosiahlo vek 21 rokov.

Ak rozhodnutie obsahuje ustanovenia týkajúce sa inej veci než vyživovacej povinnosti, obmedzuje sa účinnosť tohto Dohovoru na vyživovaciu povinnosť. Tento Dohovor sa nevzťahuje na rozhodnutia o výživnom medzi príbuznými v pobočnej línii.

Článok 2

Rozhodnutia o výživnom vydané v jednom zo zmluvných štátov sa uznávajú a vyhlasujú za vykonateľné v ostatných zmluvných štátoch bez vecného preskúmania, ak:

1. orgán, ktorý vydal rozhodnutie, bol podľa tohto Dohovoru príslušným;
2. žalovaná strana bola podľa práva štátu, ktorého orgán o veci rozhodol, riadne predvolaná alebo zastúpená; uznanie a vykonateľnosť však možno odoprieť, ak ide o rozhodnutia vydané pre zmeškanie, ak orgán vykonávajúci rozhodnutie dôjde s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu k názoru, že zmeškavšia strana bez svojho zavinenia o konaní nevedela alebo sa v ňom nemohla hájiť;
3. v štáte, kde bolo vydané, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť; predbežne vykonateľné rozhodnutia a dočasné opatrenia však orgán výkonu rozhodnutia vyhlási za vykonateľné, aj keď možno proti ním podať opravný prostriedok, ak obdobné rozhodnutia sa môžu vydávať a vykonávať v štáte, ktorého orgán rozhodnutie vydal;
4. rozhodnutie neodporuje inému rozhodnutiu, ktoré bolo vydané v tej istej veci a medzi tými istými stranami v štáte, kde sa nárok uplatňuje; uznanie a výkon sa môžu odoprieť, ak pred vydaním rozhodnutia bolo v štáte, v ktorom sa nárok uplatňuje, začaté konanie v tej istej veci;
5. rozhodnutie zjavne neodporuje verejnému poriadku štátu, v ktorom sa nárok uplatňuje.

Článok 3

Podľa tohto Dohovoru sú na vydanie rozhodnutia o výživnom príslušné tieto orgány:

1. orgány štátu, na území ktorého mala osoba povinná výživou svoj obvyklý pobyt v čase začatia konania;
2. orgány štátu, na území ktorého mala osoba, ktorej prislúcha nárok na výživné, svoj obvyklý pobyt v čase začatia konania;
3. orgán, ktorého príslušnosti sa osoba povinná výživou podrobila, buď výslovne, alebo tým, že sa vyjadrila k podstate, bez výhrad k otázke príslušnosti.

Článok 4

Strana, ktorá sa dovoláva rozhodnutia alebo navrhuje jeho výkon, musí predložiť:

1. písomné vyhotovenie rozhodnutia, ktoré spĺňa nevyhnutné podmienky pre dôkaz jeho pravosti;
2. listiny osvedčujúce vykonateľnosť rozhodnutia;
3. ak ide o rozhodnutie pre zmeškanie, overený odpis opatrenia, ktorým sa začalo konanie, ako aj listiny osvedčujúce riadne doručenie tohto opatrenia.

Článok 5

Skúmanie orgánu vykonávajúceho výkon rozhodnutia sa obmedzí na podmienky uvedené v článku 2 a na listiny vymenované v článku 4.

Článok 6

Pokiaľ sa v tomto Dohovore neustanovuje inak, riadi sa vykonávacie konanie právom štátu orgánu vykonávajúceho výkon rozhodnutia.

Každé rozhodnutie, ktoré bolo vyhlásené za vykonateľné, má rovnakú platnosť a tie isté účinky, ako keby ho vydal príslušný orgán štátu, na území ktorého sa výkon rozhodnutia navrhuje.

Článok 7

Ak v rozhodnutí, ktorého výkon sa navrhuje, bolo nariadené platenie výživného pravidelne sa opakujúcimi platbami, povolí sa výkon rozhodnutia tak pre sumy už zročné, ako aj pre sumy zročné v budúcnosti.

Článok 8

Podmienky ustanovené predchádzajúcimi článkami pre uznanie a výkon rozhodnutia podľa tohto Dohovoru, platia aj pre rozhodnutie meniace odsúdenie na platenie výživného, vydané niektorým orgánom uvedeným v článku 3.

Článok 9

Strana, ktorej bola priznaná bezplatná právna pomoc v štáte, kde bolo rozhodnutie vydané, ju bude používať aj v konaní o výkone rozhodnutia.

V konaní podľa tohto Dohovoru netreba skladať istotu za procesné náklady.

Listiny predložené v konaní podľa tohto Dohovoru nepotrebujú žiadne ďalšie overenie alebo legalizáciu.

Článok 10

Zmluvné štáty sa zaväzujú, že uľahčia prevod peňažných súm, ktoré boli priznané na plnenie vyživovacej povinnosti k deťom.

Článok 11

Žiadne ustanovenie tohto Dohovoru nemôže brániť právu osoby, ktorej prislúcha nárok na výživné, dovolávať sa akéhokoľvek iného ustanovenia použiteľného na výkon rozhodnutia o výživnom, či už na základe vnútroštátneho práva krajiny sídla orgánu vykonávajúceho výkon, alebo na základe ustanovenia iného dohovoru platného medzi zmluvnými štátmi.

Článok 12

Tento Dohovor sa nevzťahuje na rozhodnutia vydané pred jeho nadobudnutím platnosti.

Článok 13

Každý zmluvný štát oznámi holandskej vláde, ktoré orgány sú príslušné vydávať rozhodnutia o výživnom a vyhlasovať cudzie rozhodnutia za vykonateľné.

Holandská vláda bude o týchto oznámeniach informovať ostatné zmluvné štáty.

Článok 14

Tento Dohovor sa vzťahuje bez ďalšieho na metropolitné územia zmluvných štátov.

Ak si zmluvný štát praje, aby Dohovor platil vo všetkých iných územiach alebo v tých iných územiach, ktorých medzinárodné vzťahy zabezpečuje, oznámi taký svoj úmysel listinou, ktorá sa uloží na holandskom Ministerstve zahraničných vecí. Toto zašle každému zmluvnému štátu diplomatickou cestou jej overený odpis.

Toto vyhlásenie bude mať účinnosť pre nemetropolitné územie len vo vzťahoch medzi štátom, ktorý toto vyhlásenie urobil, a štátmi, ktoré vyhlásili, že vyhlásenie prijímajú. Vyhlásenie o prijatí bude uložené na holandskom Ministerstve zahraničných vecí, ktoré zašle každému zmluvnému štátu diplomatickou cestou jeho overený odpis.

Článok 15

Tento Dohovor je otvorený na podpis štátom, ktoré boli zastúpené na ôsmom zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom práve súkromnom. Podlieha ratifikácii a ratifikačné listiny sa uložia na holandskom Ministerstve zahraničných vecí.

O uložení každej ratifikačnej listiny sa vyhotoví protokol, ktorého overený odpis sa zašle diplomatickou cestou každému zo signatárnych štátov.

Článok 16

Tento Dohovor nadobudne platnosť šesťdesiatym dňom po uložení štvrtej ratifikačnej listiny podľa článku 15.

Pre každý signatárny štát, ktorý Dohovor ratifikuje neskôr, nadobudne platnosť šesťdesiatym dňom po uložení jeho ratifikačnej listiny.

V prípadoch podľa článku 14 odseku 2 tohto Dohovoru bude použiteľný šesťdesiatym dňom po dátume uloženia vyhlásenia o prijatí.

Článok 17

Každý štát, ktorý nebol zastúpený na ôsmom zasadaní Haagskej konferencie o medzinárodnom práve súkromnom, môže k tomuto Dohovoru pristúpiť. Štát, ktorý si praje pristúpiť, oznámi svoj úmysel listinou, ktorá sa uloží na holandskom Ministerstve zahraničných vecí. Toto zašle každému zmluvnému štátu diplomatickou cestou jej overený odpis.

Dohovor nadobudne platnosť medzi pristupujúcim štátom a štátom, ktorý vyhlásil, že prístup prijíma, šesťdesiatym dňom po dátume uloženia listiny o prístupe.

Prístup je účinný len vo vzťahoch medzi pristupujúcim štátom a zmluvnými štátmi, ktoré vyhlásili, že tento prístup prijímajú. Toto vyhlásenie sa uloží na holandskom Ministerstve zahraničných vecí, ktoré zašle každému zmluvnému štátu diplomatickou cestou jeho overený odpis.

Listina o prístupe sa môže uložiť až po tom, čo tento Dohovor nadobudol podľa článku 16 platnosť.

Článok 18

Každý zmluvný štát môže pri podpise alebo ratifikácii tohto Dohovoru, alebo pri prístupe k nemu mať výhradu, pokiaľ ide o uznanie a výkon rozhodnutí vydaných orgánmi iného zmluvného štátu, ktorého príslušnosť je daná na základe miesta pobytu osoby, ktorej prislúcha nárok na výživné.

Štát, ktorý túto výhradu použije, nemôže však požadovať, aby sa tento Dohovor použil na rozhodnutia vydané jeho orgánmi, ktorých príslušnosť je daná na základe miesta pobytu osoby, ktorej prislúcha nárok na výživné.

Článok 19

Tento Dohovor bude v platnosti päť rokov od dátumu uvedeného v jeho článku 16 v prvom odseku. Táto lehota plynie od tohto dátumu aj pre tie štáty, ktoré ho ratifikujú alebo k nemu pristúpia neskôr.

Platnosť tohto Dohovoru sa predlžuje mlčky vždy na ďalších päť rokov, pokiaľ sa nevypovie.

Výpoveď treba oznámiť najneskôr 6 mesiacov pred uplynutím lehoty holandskému Ministerstvu zahraničných vecí, ktoré o tom upovedomí ostatné zmluvné štáty.

Výpoveď sa môže obmedziť na územie alebo len na niektoré územia uvedené v oznámení urobenom podľa článku 14 odseku 2.

Výpoveď je účinná len pre štát, ktorý ju oznámil. Pre ostatné zmluvné štáty zostane Dohovor v platnosti.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne splnomocnení, podpísali tento Dohovor.

Dané v Haagu 15. apríla 1958 v jedinom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve vlády Holandska a ktorého jeden overený odpis sa odovzdá diplomatickou cestou každému zo štátov zastúpených na ôsmom zasadaní Haagskej konferencie medzinárodného práva súkromného a tiež štátom, ktoré pristúpia neskôr.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.